

SVEBIO
Svenska Bioenergiföreningen
/Kjell Andersson

2021-10-11

REMISSYTTRANDE

Dnr: I2021/02344

Till
Infrastrukturdepartementet
Energienheten

Remissynpunkter på EU-kommissionens förslag till reviderat förnybartdirektiv RED III

Svebio, Svenska Bioenergiföreningen, vill framföra följande synpunkter på förslaget. Vi inleder med en sammanfattning av våra huvudpunkter och går sedan in på några förslag till ändrade skrivningar, strykningar och tillägg.

Sammanfattning

- . Vi stödjer höjningen av målet för förnybar energi från 32 till 40 %, men menar att det skulle kunna höjas ytterligare, till 50 % 2030 om man höjer målet för transportsektorn, vilket är möjligt om man ändrar synen på biodrivmedel från åkergrödor.*
- . Målet för transportsektorn på 13 % växthusgasreduktion är för lågt. Med en kraftig höjning av målet i transportsektorn kan produktion och användning av både konventionella och avancerade biodrivmedel öka.*
- . Man bör inte införa fler delmål utöver målet för förnybart totalt och målet för förnybart i transportsektorn. Övriga mål och riktlinjer bör vara indikativa. Omställningen bör i första hand ske med generella styrmedel som koldioxidskatt och utsläppshandel.*
- . Den ensidiga inriktningen på elektrifiering och vätgas är omotiverad och strider mot principen om teknikneutralitet. Värdering av fordon utifrån utsläpp från avgasröret (zero tailpipe) måste ersättas med värdering av total miljöpåverkan enligt LCA (well-to-wheels).*
- . Tak och andra begränsningar för biodrivmedel från åkergrödor bör tas bort, och medlemsländerna bör själva få bestämma om man vill använda lediga resurser i jordbruket till odling av energigrödor.*
- . Förslaget om att avskaffa dubbelräkning av förnybara drivmedel är bra och bör genomföras fullt ut för alla råvaror och alla sektorer.*
- . Vi stödjer förslaget om att höja biodieselandelen från 7 % till 10 %. Man bör också ta initiativ för att höja inblandningen av etanol i standardbensin från 10 % till 15 % eller 20 %.*
- . Hållbarhetskriterierna för biomassa från skog bör inte förändras nu. De har ännu inte implementerats på marknaden och de nu gällande kriterierna bör först utvärderas innan ytterligare kriterier införs.*
- . Modellen med riskvärdering och bedömning i relation till befintlig skogs- och miljölagstiftning fungerar bra och ger låga administrativa kostnader. De föreslagna*

förändringarna försämrar konkurrenskraften för skogsbaserad bioenergi vilket ger negativa klimateffekter.

. Förslaget om att även mindre användare, ner till 5 MW, ska rapportera skapar ytterligare administrativa kostnader och krångel, som särskilt drabbar små och medelstora aktörer.

. Klimatkraven på befintliga anläggningar innebär en retroaktiv lagstiftning som kan tvinga fram avveckling av väl fungerande anläggningar med stor klimatnytta och i sämsta fall återgång till fossila bränslen.

. Förslaget att man inte kan ge stöd till anläggningar som enbart producerar el från biomassa kan förhindra användning av bioenergi för flexibilitetstjänster (balansering, effekt, lokal kapacitet).

. Förslaget i artikel 3.3 om att medlemsländerna ska reglera användningen av biomassa för energi och att EU-kommissionen ska återkomma med ytterligare förslag om begränsningar 2026 bör avvisas av den svenska regeringen. Råvarureglering av den typ som föreslås skapar i sig störningar på marknaden och osäkra investeringsvillkor. Åtgärden strider mot EU:s grundläggande principer om fri konkurrens.

. Förslag om att reglera användningen av biomassa från "plantage-skog", att minimera "stora hyggen", att inte skörda stubbar, osv, innebär inskränkningar i skogsskötseln, och inkräktar på den nationella bestämmanderätten över skogspolitiken. Detaljregleringen strider mot subsidiaritetsprincipen.

Negativ syn på bioenergi

EU-kommissionens förslag i Fit for 55 präglas av en genomgående negativ syn på bioenergi. Det återspeglas i flera av de konkreta förslagen. Några exempel:

. Skogsstrategin och LULUCF-förslaget leder till minskade avverkningar och minskad produktion av skogsråvara, vilket minskar tillgången på biomassa för energiändamål, både i form av avverkningsrester och biprodukter från skogsindustrin. Det får direkta konsekvenser för den svenska energiförsörjningen där bioenergi idag står för cirka 38 procent av slutanvändningen av energi.

. Förslaget till reviderat energiskattedirektiv ETD innehåller förslag om införandet av minimiskatter på biobränslen både för transportändamål och för uppvärmning. Förslaget läggs utan motivering och innebär att bioenergi särskiljs negativt i skattehänseende i relation till andra förnybara energislag. Beskattningen motverkar ersättning av fossila bränslen och strider mot de övergripande klimatmålen i Fit for 55.

. Regleringen av klimatutsläppen från olika transportslag diskriminerar biodrivmedel i förhållande till andra förnybara lösningar. Målet att minska utsläppen från avgasröret (zero tailpipe) slår ut hela marknaden för biodrivmedel inklusive biogas för berörda fordonstyper.

Samma negativa syn på bioenergilösningar har fått genomslag även i föreliggande förslag till revidering av förnybartdirektivet. Genom att ställa upp nya hinder för mobilisering av biomassa från skogsbruk och fortsatt motarbete bioråvara från jordbruket minskas bioenergins möjligheter att bidra till klimatomställningen. Följden blir onödigt höga utsläpp av fossil koldioxid och onödigt höga kostnader för klimatomställningen.

Den svenska regeringen måste stå upp för hållbar användning av bioenergi, både från skog och åker i medvetande om att bioenergi idag är Sveriges största energikälla och att det finns potential att fördubbla tillförseln av biomassa med inhemsk produktion.

Målet för förnybart

Förslaget innebär höjt mål från 32 % till 40 % 2030, liksom höjning av flera delmål. Vi anser att målet är för lågt och borde kunna höjas till 50 %, dvs att hälften av all energianvändning i EU 2030 är förnybar. Det föreslagna målet innebär att fossila bränslen (inklusive kärnkraft) fortfarande står för 60 % av energiförsörjningen i EU 2030. Det är en alltför hög andel, särskilt som omkring 95 % av denna fossila energi kommer att vara importerad. Genom Brexit ligger nu huvuddelen av olje- och gasproduktionen i Europa utanför EU. EU gör sig också allt mer beroende av importerad rysk gas. Bättre försörjningstrygghet bör värderas högre i politiken för ökad andel förnybar energi. Här spelar inhemskt producerad bioenergi en viktig roll.

Definitioner (artikel 2)

(36) "Renewable fuels of non-biological origin" (RFNBO-fuels). Definitionen är densamma som i RED II, men ska nu omfatta alla sektorer, inte bara transportsektorn. Vi anser att termen är olycklig och att definitionen är oklar eftersom många av de bränslen som i framtiden kommer att produceras från vätgas kommer att behöva kolatomer och dessa kommer att vara biogena, dvs "av biologiskt ursprung". Ett exempel är Liquid Winds projekt i Örnsköldsvik i samverkan med Övik Energi, där man ska göra metanol av vindbaserad vätgas och återvunnen koldioxid från rökgas från biomasseförbränning i Hörneborgsverket (bio-CCU-teknik). Man kan också tänka sig lösningar där man tar CO₂ från fermentering (biogasanläggningar eller etanolfabriker).

Ett alternativ skulle kunna vara att inkludera biogen CO₂ i Annex IX A, och betrakta RFNBO-bränslen med biogen CO₂ som avancerade biodrivmedel.

(1a) Quality roundwood. Definitionen utgår enbart från fysikaliska egenskaper men bortser från ekonomiska och marknadsmässiga faktorer. Klenvirke från gallringar och avverkade träd kan exempelvis sakna efterfrågan i områden utan massabruk, som Baltikum och norra Norge, även om dessa sortiment är "lämpade för industriell användning".

Ändringar i Artikel 3

Den föreslagna nya paragraf 3 innebär en omfattande utvidgning av kriterierna för bioenergi och en råvarureglering som strider mot principen om fri handel av varor inom unionen. Kaskadprincipen tillämpas enligt vår mening genom marknadsmekanismer där mer värdefulla industrisortiment betingar högre pris än energisortimenten. En administrativ politiskt grundad reglering ger en sämre fungerande marknad.

Alla kriterier för användningen av biomassa bör samlas i artikel 29 och inte vara uppdelade på artikel 3 och artikel 29.

Förslag till ändrad skrivning:

3. Member States shall take measures to ensure that energy from biomass is produced in a way that minimises undue distortive effects on the biomass raw material market ~~and harmful impacts on biodiversity~~. To that end, they shall take into account the waste hierarchy as set out in Article 4 of Directive 2008/98/EC ~~and the cascading principle referred to in the third subparagraph.~~

Motiv: frågan om biodiversitet bör hanteras i artikel 29.

(a) Member States shall grant no support for:

~~(i) the use of saw logs, veneer logs, stumps and roots to produce energy.~~

Motiv: kriterier för skogsbiomassa bör samlas i artikel 29.

~~(iii) practices which are not in line with the delegated act referred to in the third subparagraph.~~

Motiv: Det är olämpligt att hänvisa till en delegerad akt som kan komma att innehålla ytterligare omfattande restriktioner.

3.b. Restriktioner för anläggningar som enbart producerar el.

Också denna paragraf bör flyttas över till artikel 29, där det finns regler om växthusgasbesparing.

Regel 3.b(i) är omotiverad. Man bör inte ha separata regelverk för "regions identified in a territorial just transition plan".

Om paragrafen kvarstår bör följande tillägg göras:

(iii) it is an installation used for balancing or capacity to guarantee stable functioning of the electricity supply in a member state or region.

Motiv: "power-only"- anläggningar kan behövas i elsystem med hög andel variabel elproduktion, vind- och solkraft. Dessa kan använda olika typer av förnybara bränslen, inklusive fasta biobränslen från skoglig biomassa.

Sista två styckena i paragraf 3:

Förslaget om delegerade akter skapar grundläggande osäkerhet för företag och investerare. Villkoren för olika typer av bioråvara för energiproduktion kan komma att ändras i grunden. Vi motsätter oss att tillämpa kaskadprincipen på råvara från skogsbruket. Principen tillämpas i praktiken på marknaden genom prissättning och fri handel. En tvingande råvarureglering av det slag som föreslås innebär en inskränkning i den fria handeln och kommer att ge ekonomiska förluster och suboptimal användning av råvaran. Det ger högre priser för konsumenterna och lägre intäkter för skogsägarna.

Hotet i det sista stycket om att återkomma med "ytterligare begränsningar rörande stödsystem för skogsbiomassa" är direkt skadligt för investeringsviljan i bioenergisektorn.

De två styckena bör strykas:

~~No later than one year after [the entry into force of this amending Directive], the Commission shall adopt a delegated act in accordance with Article 35 on how to apply the cascading principle for biomass, in particular on how to minimise the use of quality roundwood for energy production, with a focus on support schemes and with due regard to national specificities.~~

~~By 2026 the Commission shall present a report on the impact of the Member States' support schemes for biomass, including on biodiversity and possible market distortions, and will assess the possibility for further limitations regarding support schemes to forest biomass.'~~

4a. Nytt stycke om PPA, power purchase agreements.

Användningen av PPA bör ske på marknadsmässiga villkor och bara när avtalen gäller produktion på en fysiskt sammanlänkad marknad. PPA-avtalet leder till att det etableras dubbla ersättningsnivåer och att andra producenter drabbas av lägre priser när PPA-baserad produktion ger överskott på den lokala eller regionala marknaden.

Samma argument gäller för artikel 15.8 där kommissionen föreslår att medlemsländerna ska minska de finansiella riskerna vid PPA-avtal och använda kreditgarantier för sådana projekt.

Ändringar i artikel 9

Vi anser att artiklarna 9 – 13 om gemensamma projekt och stödsystem har begränsad betydelse för uppnåendet av EU:s klimatmål. Sådana projekt bör grundas på marknadsmässiga villkor och nytta. Kravet i paragraf 1a på att varje medlemsland ska anordna minst ett gemensamt projekt anser vi därför ska strykas.

Ny artikel 15a för byggnader

Kommissionen föreslår en ny artikel 15a med titeln "mainstreaming renewable energy in buildings".

Vi förstår inte varför denna nya artikel behövs, med tanke på att det redan finns en artikel 23 om förnybar energi för värme och kyla. Det nya indikativa målet 49 % förnybar energi 2030 uppfyller Sverige redan idag med råge, varför artikeln saknar relevans för Sverige.

Vi noterar att kommissionen föreslår mångdubbla styrsystem för värmesektorn genom introduktionen av ett nytt utsläppshandelsystem för byggnader, minimiskatter för alla typer av bränslen för värme, detaljregleringar i energieffektiviseringsdirektivet (EED) och i RED artikel 23 och 24. Enligt vår uppfattning borde man nöja sig med att införa en miniminivå på obligatorisk koldioxidskatt i ett reviderat energiskattedirektiv (ETD) och därefter låta marknadsaktörer genomföra kostnadseffektiva åtgärder och energikonverteringar. För nya byggnader och ny utrustning behövs krav på energi- och climateffektivitet.

Artikel 20

Paragraf 3. I den nya textens uppräkningslista av energikällor för fjärrvärme bör man lägga in "municipal waste".

Member States shall, where relevant, take the necessary steps with a view to developing efficient district heating and cooling infrastructure to promote heating and cooling from renewable energy sources, including solar energy, ambient energy, geothermal energy, biomass, biogas, bioliquids, municipal waste and waste heat and cold, in combination with thermal energy storage.';

Artikel 22a

Vi välkomnar att man inför en artikel om förnybar energi i industrin, men vi anser inte att man bör införa ett krav på att öka andelen förnybar energi med 1,1 procentenheter per år. I Sverige är redan mer än halva energianvändningen i industrin förnybar, främst genom användning av biobränslen och genom förnybar el. Det sker en snabb konvertering från fossila bränslen orsakad dels av höjd koldioxidskatt för industrin utanför ETS, dels höga priser på utsläppsrätterna i ETS. Alla länder i EU bör införa koldioxidskatt för industri utanför ETS. Då behövs inga kvoter och delmål utan kostnadseffektiva konverteringar kan genomföras på marknadsmässiga grunder.

Vi avvisar också förslaget om reglering av andelen förnybar vätgas. Introduktionen av vätgas bör ske på marknadsmässiga villkor i fri konkurrens med andra lösningar.

Artikel 23

Eftersom Sverige redan har en mycket hög andel förnybar energi i uppvärmningssektorn saknar artikeln till stor del relevans för Sverige. I stort sett all användning av fossil eldningsolja är borta i svenska småhus och användning av naturgas är begränsad till västra Sverige, där andelen biogas i gasnätet också ökar. Användningen av fossila bränslen för fjärrvärmeproduktion är idag begränsad till användning av olja som start-, topplast- och reservbränsle. Alltmer topplast har ersatts av biobränslen som pellets och bioolja. Istället för en detaljreglering med indikativa mål bör andelen förnybart och växthusgasutsläppen i uppvärmningssektorn styras genom beskattning av koldioxidutsläppen.

Artikel 24 tredjepartstillträde

Vi anser inte att EU ska reglera frågan om tredjepartstillträde genom tvingande villkor i direktivet. Vi anser därför att den föreslagna paragraf 4a ska avvisas.

Artikel 25 transporter

Vi stödjer förslaget om att avskaffa dubbelräkningen och istället ange ett reduktionsmål (GHG intensity reduction). En logisk följd av denna förändring borde vara att också överge principen att reglera fordonen genom mätning av koldioxidutsläpp från avgasröret (tailpipe emissions) och övergå till well-to-wheels, dvs grunda värderingen på LCA. Reduktionsmålet 13 procent till 2030 är mycket lågt. Det motsvarande svenska målet ligger på 70 procent. EU-målet innebär ju att EU:s beroende av fossila transportbränslen fortfarande ligger kring eller över 85 % 2030, där nästan hela volymen bygger på importerad olja.

EU-målet bör höjas påtagligt, åtminstone till det dubbla. För att kunna nå ett sådant ambitiösare mål måste EU släppa restriktionerna mot biodrivmedel från åkergrödor, de som betecknas som "food and feed"-baserade. Europa har mycket stora utnyttjade potentialer för odling av energigrödor och den nuvarande politiken leder till onödigt stora utsläpp av växthusgaser från transportsektorn. Ett bättre utnyttjande av resurserna i jordbruket för produktion av biodrivmedel skulle också ge inkomster och sysselsättning på landsbygden i alla delar av EU och EU:s grannländer. Produktion av etanol från spannmål och biodiesel från oljeväxter kan dessutom ge stort tillskott av proteinfoder som ersätter import av sojamjöl. Biprodukten kan också utvecklas för humankonsumtion, vilket nu sker vid Lantmännen Agroetanol. Koldioxid från fermenteringsprocessen vid etanolproduktion kan avskiljas för bio-CCS eller bio-CCU.

Med en kraftigt ökad total kvot för förnybart i transportsektorn behövs inte en delkvot för avancerade biodrivmedel från råvaror i Annex IX A. Om denna kvot kvarstår anser vi att Sverige bör verka för att den blir högre inom ramen för en högre totalkvot.

Vi avvisar förslaget om en särskilt delkvot för RFNBO-bränslen 2030. Användningen av vätgas för fordonsdrift måste bygga på marknadsmässig grund. Detsamma gäller så kallade "recycled carbon fuels". Stöd kan ges till demonstration och utveckling av ny teknik för nya bränslen.

Artikel 26

Restriktionerna i paragraf 1 mot att inkludera biodrivmedel producerade från "food and feed crops" i beräkningen av andel förnybar energi i transportsektorn bör avskaffas med samma argument som vi tidigare angett.

Medan den svenska reduktionsplikten endast omfattar reduktionen av växthusgasutsläpp för de flytande drivmedel som används innebär den föreslagna regleringen i RED III att förnybara drivmedel och el slås samman i en gemensam reduktionskvot. Det skapar svårigheter särskilt om hur man ska värdera den el som används och ersätter fossilt bränsle. Man har valt att använda komparatorn 183 g CO₂/MJ från annex V. Vi menar att detta ger en kraftig överskattning av klimatnyttan med att använda el för fordonsdrift. EU borde tillämpa den svenska modellen och låta reduktionskvoten enbart omfatta de flytande och gasformiga drivmedlen och beräkna användningen av förnybar el separat.

Artikel 29 hållbarhetskriterier

De föreslagna förändringarna i artikel 29 innebär en omfattande förändring av villkoren för användning av biomassa från skogsråvara för bioenergi. Det skapar stor osäkerhet för marknadens aktörer och för investerare i bioenergisektorn, både för el- och värmeproduktion och för produktionen av avancerade nya biodrivmedel. De hållbarhetskriterier som antogs i RED II trädde i kraft i svensk lagstiftning vid halvårsskiftet 2021 och har ännu inte tillämpats på marknaden. Man bör först utvärdera hur dessa kriterier fungerar innan man inför nya skärpta kriterier. Vi avvisar därför alla förändringar av artikel 29.

Förslaget i punkt 18 (a) att inkludera samtliga markvillkor som nu gäller för biodrivmedel och biovätskor till att också gälla fasta biobränslen och biogas (biomass fuels) får allvarliga negativa effekter:

- . Det omöjliggör den förenklade modell för riskvärdering som infördes i RED II när de nu gällande kriterierna för skogsbaserade biobränslen infördes, eftersom det nu finns en rad villkor utanför paragraf 29.6. Det innebär att det inte räcker att visa att bränslet kommer från svenska avverkningar som följer den lagstiftning som uppfyller villkoren i 29.6a. Det gör det också omöjligt att på ett enkelt sätt redovisa uppfyllelse av kriterierna för importerat bränsle från länder vars skogslagstiftning och klarar kriterierna, så kallade A-länder. För all denna biomassa kommer det att krävas kompletterande information om uppfyllelse av kriterierna i 29.2 – 29.5, vilket sannolikt innebär kostsam certifiering eller uppbyggnad av ett nytt system vid sidan av vår skogsvårdslagstiftning.

- . De utvidgade kriterierna innebär att bioenergisortimentet får avsevärt strängare villkor än andra sortiment, som sågtimmer och massaved, trots att avverkningar aldrig sker enbart för att utvinna biobränsle.

- . Markvillkoren har utformats för biodrivmedel från odlade grödor för att garantera att man inte tar råvara som kommer från avskogad mark eller dränerad torvmark eller från mark som varit skog med hög biodiversitet. Villkoren är inte utformade för skog som förblir skog. Hållbarhetskriterierna för sådan mark bör vara samlade i artikel 29.6. Med den nu föreslagna ändringen skapas ett dubbelt regelverk som ökar osäkerheten.

- . Den ökade byråkratin kommer att ge kostnader för markägare och särskilt drabba mindre markägare som saknar egen kompetens att hantera ett komplext regelverk. För dessa markägare har redan nu energisortimentet låg lönsamhet. Vid ökade administrativa

kostnader kommer dessa leverantörer troligen att avstå från att leverera bränsle, vilket leder till lägre användning med större utsläpp av fossil koldioxid och att avverkningsrester blir kvar i skogen och läcker koldioxid vid nedbrytning.

Kraven på rapportering av mindre värmeverk och användare, ner till 5 MW, skapar kraftigt ökad byråkrati för mindre användare, som också ofta saknar administrativ kapacitet att hantera kraven. För dessa ställs också nya krav på att redovisa växthusgasreduktion i befintliga anläggningar.

Om det inte är möjligt att få en majoritet för att avvisa tilläggen i artikel 29 föreslår vi följande förändringar för att mildra de negativa effekterna.

Delar av den nya texten i paragraf 29.1 stryks:

'Biomass fuels shall fulfil the sustainability and greenhouse gas emissions saving criteria ~~laid down in paragraphs 2 to 7 and 10~~ if used,

(a) in the case of solid biomass fuels, in installations producing electricity, heating and cooling with a total rated thermal input equal to or exceeding 5 20 MW,

Om det inte är möjligt att nå enighet om att hålla kvar vid en 20 MW-tröskel, kan vi acceptera att man lägger sig på 10 eller 15 MW. Vi har erfärit att man i vissa länder (t ex Spanien) har en gräns på 15 MW för förenklade miljötillstånd. Kommissionens förslag i artikel 30 att medlemsstaterna ska införa ett förenklat rapporteringssystem för anläggningar mellan 5 och 10 MW visar att man i kommissionen är medveten om att förslaget leder till ökad administrativ börda för mindre företag.

Om det finns starka krav på att inkludera ett generellt villkor om att inte ta biomassa från "primary forest" respektive från "highly biodiverse forest" bör dessa villkor inkluderas i paragraf 29.6. Det kan ske på följande sätt.

Ändrad punkt 29.6.a (iii):

,that areas designated by international or national law or by the relevant competent authority for nature protection purposes, including wetlands and peatlands, and primary forest and highly biodiverse forests, are protected;

Genom att inkludera villkoren i 29.6 kan dessa hanteras inom ramen för den nationella skogslagstiftningen. Avgränsningen av vad som menas med "highly biodiverse forest" kan då göras på nationell nivå i enlighet med den nationella skogs kompetensen. För primary forest (urskog) utgår vi från att det finns internationellt överenskomna definitioner. Avsaknaden av tydlig definition och avgränsning av "highly biodiverse forest" kommer emellertid att skapa svårigheter att tillämpa detta kriterium.

Punkt (b) i förslaget om att göra ett tillägg i paragraf 29.3 bör avvisas som konsekvens av ovanstående.

Paragraf 29.6 kriterierna för skogsbiomassa

När det gäller föreslagna ändringar i 29.6 innebär dessa ett kraftigt ingrepp i den nationella bestämmanderätten över skogsbruket utan att det finns någon klimatnytta eller påvisad nytta för biodiversitet. Vi anser att den nu gällande formuleringarna av 29.6(a)iv och 29.6(b)iv ska kvarstå oförändrade.

Skörd av stubbar kan i enlighet med svensk forskning ske på 20 – 30 % av slutavverkningar utan påtagliga negativa miljökonsekvenser. Här finns omfattande dokumentation från Energimyndighetens och SLU:s stubbforskningsprogram 2008 – 2015, sammanfattade i

Energimyndighetens syntesrapport ER 2018:02 och i rapporten Stubbskörd – hur påverkas klimat och miljö? (SLU 2017). Skälet till att stubbar inte skördas är ekonomiska.

Formuleringen "degradation of primary forests or their conversion into plantation forests" vittnar om en bristande kunskap om hur skogsbruk sker i boreal skog. Den nordeuropeiska boreala skogen kan inte beskrivas vare sig som "primary forest" (urskog) eller som plantage-skog utan är en brukad skog där man kan tillfredsställa parallella mål för produktivitet och miljöhänsyn. Att inkludera den här typen av formuleringar i en rättsakt som RED skapar osäkerhet.

Formuleringen om att minimera stora hyggen ("minimises large clear-cuts") innebär en inskränkning i rätten att driva ett rationellt skogsbruk och återspeglar föreställningar om vilken typ av skogsbruk som är mest miljövänligt. Vad som är ett stort hygge varierar beroende på lokala förhållanden. Alternativet till att bedriva ett skogsbruk med slutavverkning av jämgamla bestånd är att bedriva kontinuitetsskogsbruk (glänthuggning, blädning) med olikåldriga bestånd. Det råder stor enighet bland skogsforskare att detta ger lägre avkastning över tid med åtminstone 20 %, sannolikt 30 % om man tar hänsyn till att man vid plantering kan introducera mer kvalitativt plantmaterial. Den lägre avkastningen ger motsvarande lägre inbindning av koldioxid, dvs lägre klimatnytta, och mindre kolförråd i skogen. Upprepade körningar i skogen vid återkommande plockhuggning kan ge ökade markskador. Andelen gran kommer att öka på tallens bekostnad. Det är tveksamt om den totala biodiversiteten blir högre; många arter gynnas också av hyggen.

Övriga villkor i tillägget klaras med nuvarande lagstiftning och praxis, som undvikande av markskador och tröskelvärden för uttag av död ved och avverkningsrester.

Paragraf 29.10 klimatnytta

Ändringen i paragraf 29.10 innebär i praktiken en retroaktiv lagstiftning. Ett stort antal anläggningar som har miljötillstånd kommer att tvingas till komplexa beräkningar av växthusgasreduktion i relation till fossilt alternativ. Eftersom kommissionen också föreslår att gränsen för rapportering sänks till 5 MW kommer dels ett mycket stort antal mindre värmeverk att beröras, dels ett stort antal användare av fasta biobränslen i industrier, bland dem många som under senare år konverterat på grund av hög koldioxidskatt och ofta med stöd från Klimatklivet. Kravet på 70 % växthusgasreduktion kommer att gälla från 1 januari 2025 och 80% växthusgasreduktion redan från 1 januari 2026. Övergångstiden för att uppfylla de högre kraven är extremt kort.

I förslaget finns en formulering om att medlemsstaterna ska utforma ett förenklat system för verifiering för anläggningar mellan 5 och 10 MW, både vad avser hållbarhetsrapportering och växthusgasbesparing, artikel 30.6. En bättre lösning på detta problem skulle vara att höja tröskeln för rapportering till minst 10 MW.

Svenska Bioenergiföreningen

Gustav Melin
Vd

Kjell Andersson
näringspolitisk chef